

Núm. de Protocol: 2000052/2019
Núm. de Rotlle: TSJA-0000010/2020

AUTE 11-2020

PARTS:

Apel·lant: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. MBD

Apel·lat: Sr. FFF

Representant: Sra. PMM

Advocat: Sr. XLH

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-quatre de setembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000052/2019**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 109-2018, de 22 de novembre, va estimar parcialment el recurs d'apel·lació que havia formulat el Govern contra la sentència del Tribunal de Batlles de 28 de febrer de 2018, que va ser confirmada en els seus propis termes, "*amb l'excepció de la quantitat indicada en l'apartat 4t de la seva part dispositiva, que s'ha de fixar definitivament en 64.021,10 €*". Al seu torn, l'expressada sentència del Tribunal de Batlles havia condemnat el Govern a satisfer els interessos legals meritats a comptar de la data de contesta a la demanda.

2.- En tràmit d'execució de les referides sentències, el saig va requerir el Govern per al pagament de la quantitat de 850,77 €, en concepte d'interessos legals des de la data de la contesta a la demanda fins a la liquidació del principal, més l'import de les costes d'execució.

3.- El Govern va formular un incident d'execució davant de la Batllia contra el requeriment que li havia formulat el saig, en el qual es defensa que la sentència d'aquesta Sala que es tracta d'executar no inclou el concepte dels interessos legals.

L'aute de la Batllia de 13 de desembre de 2019 ha desestimat íntegrament l'incident promogut pel Govern.

4.- Contra aquesta resolució s'ha interposat recurs d'apel·lació per part de l'Administració General, el qual es fonamenta en síntesi, en les següents al·legacions:

a) La sentència de segona instància va modificar la de la Batllia respecte de l'import definitiu que s'havia de satisfer a l'agent. En conseqüència, es va anul·lar implícitament la condemna a abonar l'import dels interessos legals.

b) L'apel·lació que va formular el Govern es referia de forma global a la reclamació presentada per l'agent, de manera que s'ha d'entendre que també es van impugnar en segona instància els interessos legals.

c) En tot cas, els interessos no es podrien meritatar sinó des del moment en què es va anul·lar l'acte administratiu impugnat.

d) En darrer terme, s'han imposat les costes al Govern en base al criteri del venciment objectiu, quan, en l'àmbit d'aquesta jurisdicció, només procedeix imposar-les en cas de temeritat o mala fer, que no es dona en aquest cas.

5.- La representació de la part agent s'ha oposat a la demanda incidental, al·legant que la sentència de segona instància només havia modificat l'import del principal, però mantenint la condemna al pagament d'interessos. D'altra banda, l'Administració no va discutir en apel·lació la qüestió dels interessos i, quant a les costes, s'ha d'apreciar temeritat en l'actuació processal del Govern.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com s'ha exposat en els antecedents, l'actual incident es refereix a l'execució de la sentència del Tribunal de Batlles de 28 de febrer de 2018, que va ser parcialment modificada per la sentència d'aquesta Sala de 22 de novembre del mateix any.

La referida sentència de la Batllia, entre d'altres extrems que no són del cas, va declarar la nul·litat de la destitució de l'agent com a Director general de RTVA SA, i va condemnar el Govern a satisfer-li la quantitat de 82.539,60 €, *“augmentats amb els interessos legals meritats a comptar de la data de contesta a la demanda i per tant a partir del 7 de desembre de 2017 i fins a la seva total liquidació”*.

Per la seva part, la sentència d'aquesta Sala de 22 de novembre de 2018 va estimar parcialment el recurs d'apel·lació que havia formulat el Govern contra la sentència del Tribunal de Batlles, la qual es va confirmar en els seus propis termes *“amb l'excepció de la quantitat indicada en l'apartat 4^t de la seva part dispositiva, que s'ha de fixar definitivament en 64.021,10 €”*.

Segon.- Com resulta del tenor literal de la sentència d'aquesta Sala, es va confirmar en els seus propis termes la sentència apel·lada, amb l'única excepció de l'import de la indemnització que havia de satisfer l'Administració a l'agent, que es va reduir fins a la quantitat de 64.021,10 €.

Aquesta modificació de l'import del principal no va afectar, en conseqüència, a l'obligació d'abonar els interessos legals a partir de la data de la contesta a la demanda. Aquest és un pronunciament addicional de la sentència de la Batllia, que no va ser alterada per la resolució d'aquesta Sala, la qual es va limitar a corregir la quantitat que s'havia d'abonar en concepte de principal. No es pot considerar que la modificació d'aquest extrem hagi afectat els altres punts de la sentència d'instància, que aquesta Sala va confirmar expressament.

De fet, com posa de relleu l'aute que ara s'impugna, el recurs d'apel·lació no va discutir l'obligació de satisfer els interessos legals i, en conseqüència, la sentència d'aquesta Sala no va fer cap pronunciament sobre el particular, ni va modificar en aquest punt el contingut de la sentència apel·lada.

Cal tenir en compte també que l'objecte d'un incident d'execució es redueix a examinar la forma en què es materialitzen els pronunciaments d'una sentència, però no és una via processal idònia per reconsiderar aquelles qüestions que ja van ser decidides per aquella. En aquest sentit, si la sentència ferma ha declarat que els interessos legals es meriten des de la data de la contesta a la demanda, resulta evident que aquest criteri no es pot modificar per la via d'aquest incident, posposant el *dies a quo* fins a la data de la sentència d'instància que va anul·lar l'acte impugnat, com pretén l'Administració promotora de l'incident.

Procedeix desestimar, doncs, aquest motiu d'impugnació.

Tercer.- Pel que fa a les costes processals, l'aute impugnat imposa el seu pagament a l'Administració, atesa la desestimació de la seva impugnació. Ara bé, segons una jurisprudència constant d'aquesta Sala, en la jurisdicció administrativa regeix el criteri de la temeritat o mala fe i no el del venciment objectiu.

Tanmateix, la interposició de l'incident que promou l'Administració ha de ser considerada com a processalment temerària, atès que el tenor literal de la sentència dictada per aquesta Sala el 22 de novembre de 2018 és clar en el sentit de que es modificava la sentència del Tribunal de Batlles només quant a l'import del principal de la indemnització, mentre que es confirmaven tots els altres pronunciaments, inclòs el relatiu als interessos legals.

En conseqüència, resulta ajustada a dret la imposició a la promotora de l'incident de les costes processals, criteri que s'ha d'estendre igualment a les causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

1r.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació de Govern contra l'aute dictat per la Secció Administrativa de la Batllia el 13 de desembre de 2019, el qual es confirma íntegrament.

2n.- Imposar a la recurrent les costes causades en aquesta instància.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.